

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr
Bérmegtelen levelek
csak ismert kezekből fo-
gadhatnak el.
Kéziratot nem adhatnak
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A szállításhoz minden gar-
mondor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után
1 kr.
Azonfelül helyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűt a kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért termékek szerint,
minden centiméter
után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek
csak eredmény nyújtatik.
Hirdetést a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Meg kell élnünk a phylloxerával.*)

III.

A következetesség hiányának tulajdonítható, hogy távolabb fekvő célok oly ritkán értenek el. Eötvös.

Az eddigi kutatások kiderítették, hogy Hegyaljánknak nagyobb fele el van lépve phylloxerával; s ha még több helyütt nincs idáig felfedezve, azt csak annak tulajdonítom, hogy behatóbban nem kerestetett, s keresése most már be lett szüntetve. A phylloxera lepte fertőzéseknek egyes helyeken való terjedési módja, meg világos jele annak, hogy sok helyre csakis szél telepíthette.

De szemben a vész növekedésével, nő a hitetlenek serege is, kik azzal altatják magokat és másokat, hogy máskor is megbetegültek a tőkék s aztán magukhoz jöttek; hogy mindig volt pöndró a gyökereken s lesz is s több effélékkel.

A tokaji és leleszi levéltárak soha senki által nem olvasott okmányainak, melyek szerint 200 év előtt is volt ilyen baj s az is elmúlt — hisz mindenki, — a tudományok és tapasztalatnak nem.

S ha csak a tudatlan nép gondolkodik így, azon nem volna mit csodálkozni, de sokszor hallani ilyféle nyilatkozatokat mivelteknek tartott egyénektől is, kikről pedig feltételezhetni, hogy olvasnak.

Leggyakoribb azon ellenvetések, hogy honnan veszi hát magát ez a bogár? s miért nem volt mostanáig?

De azon természetes válasznak, hogy Amerikából hozták hozzánk, épen úgy mint a burgonyát és a dohányt, csak a két említett növényre vonatkozó részét hiszik el, a phylloxeráról nem.

Pedig bizon Amerikából került az hozzánk látatlanul, először Angliába az üveg-házakba behozott szőlőtájak gyökerein, s onnan hurczoltatott szét Európában.

*) I. és II. lásd a „Zemplén” 24. és 26. számában.

T Á R C S A,

A „Budapesti Hirlap”.

A hirlapok fiatal óriása. Öt éves és máris mind a harminczkét foga kínótt; harapott is azokkal már eleget, a nélkül, hogy egyetlen fogát kihuzni engedte volna. Az egyetlen lap, melynek már megindulása előtt 500 előfizetője volt, mely két héttel megindulása után fölvitte 2000 előfizetőre s melyet ötödik évi fönnállása után, 15,000 példányban nyomnak s egy példányra számítva csak nyolcz olvasót (holott kávéházakban 50—60-an, kaszinókban 15—20-an s minden családnál 5—6-an olvassák s aztán még kölcsönkéri a szomszéd, minden nap százhuszezeren olvasnak. Meg is engedhette magának a „Budapesti Hirlap” azt a fényűzést, hogy Párisból hozott 40,000 forintos gépen nyomtatja lappéldányait; oly gép, melynek összeállításával 2 francia 5 hétig bajlódott. Az igaz, hogy ez a gép 500 darabra szétszedve érkezett meg s a darabok közt oly finomak is voltak, melyek akármelyik zseborának becsületére váltak volna.

De sok kell ám odáig, hogy ez a gép nyelje a papírt és dobálja a lapot. Már késő éjszakára jár az idő, mikor megkezdte ezt a káprázatos munkát, melynek eredménye egy óra

Ez apró bogarat Amerikában is csak ujabban fedezték fel, mert ott a szőlőfajok gyökereik sokkal erősebbek s héjok sokkal durvább, mint a mi nemesített szőlőfajainkon, s ezért az amerikai szőlőfajok otthon megélnék a phylloxerával együtt, míg a mi fajaink különbség nélkül elpusztulnak, ha a phylloxera gyökereiken elterjedett.

Ez volt az oka, hogy az amerikaiaknak sohasem sikerült a mi szőlőfajtáinkat, melyek az övéknél sokkal jobbak, ott meghonosítani. Az európai szőlőfajoknak régebbi telepítései Amerikában rövid időn mind kivésztek, mit eleinte, míg a phylloxera fel nem fedeztetett s európai pusztításai ismeretessé nem lettek, a climának tulajdonított, de a minnek okát most már tudjuk.

Sok növény és állat a világ egyes részeire szorítottok évezredekkel keresztül, míg az ember nagyobb elterjedési kört nem csinált neki. Mások emberi befolyáson kívül, sőt akarata ellenére és hatalma dacára terjedtek el és követik őt. Ilyenek például a szürke patkány, mely 1730—50 táján terjedett szét Európában eredeti hazájából Közép-Ázsiából, s nálunk nagyon meghonosult s melylyel Amerikát mi ajándékoztuk meg. Ma alig van oly zuga a földnek, hová ezen ellenségünk nem követne bennünket. Darwin a csendes tenger egyes kis korallszigetein is találta.

Igy kíséri és pusztítja a szőlőt a phylloxera a hol csak éri, s ma már Ázsiában csak oly honos mint Afrikában, hol legujabban Algírban fedeztetett fel.

Elterjedésének nagybodásával, pusztításainak szaporodásával, szaporodott irodalma is, mely már valóságos könyvtárt képez.

Irodalma elől a legtöbb olvasó ember ma már nem zárkózhatik el, s azért nő nálunk is azok serege, kik beismerik a vész nagyságát és fontosságát, de azért zsebre dugott kézzel néznek a jövő elébe, s török

fatalismussal várják be szőlőik pusztulását.

Az ideje korán való önvédekezésre ellene nem gondol senki.

Sajátságos a mi gondolkodásunk minden bajjal, minden közveszéllyel szemben. Az önkormányzatot követeljük, fennen hangoztatjuk minden alkalommal, de azért mindent a kormánytól kérünk és várunk; s ha az nem keresteteti a phylloxerát, nem gyériti és nem irtja, mi bizon nem gondolunk vele. Mindezek pedig a phylloxera elleni védekezésnek csak kis részét képezik, csakis a phylloxera kevesbitését czélozzák.

A phylloxera elleni további harcznak, s a vele való együttélésnek költségeit pedig minden körülmények közt a szőlőtulajdonosnak magának fog kellene viselni. Ez idei első e tárgyú felszólalásomban (Zemplén 24-ik szám) a phylloxerával együtt való megélhetésnek két módjáról szóllottam u. m. a szénkéneggel való gyéritésről és az amerikai alanyokra való oltásról.

Az első mód, a szénkéneggel való gyérités drága, de biztos. Hogy ez így van, ehhez semmi kétség nem fér. Franciaország ma 33 ezer hectár phylloxerás szőlőt tart így fel.

Azonban ki arra szánja el magát, hogy a phylloxerával ezen uton akar együtt megélni, annak nem szabad tétlenül maradnia a phylloxera biztos megérkezéséig szőlőjébe, hanem átadomítani szőlőjét akként, hogy abban a szénkéneggel való gyérités könnyen fogatosítható lehessen.

Áll pedig ezen átadomítás a szőlőtalajnak rigolirozásából és a szőlőtőkéknek minden irányban egymástól 1 méternyre való ültetéséből. Már ezen művelet magában véve is drága, csakhogy megvan neki a maga haszna is. A rigolirozott földbe kellő távolba ültetett szőlő sokkal több és jobb termést fog hozni, mint az eddigi szokás szerint kezelt szőlő, s ily szőlőben a szénkénegezés is könnyű és sikeres. A

tákra, bizonyosan életben marad mind a három. Lapunk barátja épen látva a rombadólt házat elpárolog, ott marad a helyi reporter maga, a két munkatárs omnibuszon visszatér a szerkesztőségbe. (Jellemzi a hangulatot: fiakkereken jöttek és omnibuszon mentek.) Bent a szerkesztőségben már együtt ülnek a főmunkit: Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő és Csukási József, s éppen azon tanakodnak, hogy nem kellene-e a manapság divatozó szédelő, inszolid, csak külsőségekre fektetett építkezésekről egy vezércikket dörögni. A báró már fogja a tollat, mikor omnibus áll meg a kalap-utca 16-ik szám előtt, s a két munkatárs leszáll. A leszakadt plafond agyonütötte a vezércikk témát; marad a pénzügyminiszter exprozeja cikktárgynak.

A helyi tudósító azonban működik, mint a hadvezér a harczmezőn. Öt percz múlva már fel va jegyezve nála az eltemetettek neve, kora, családi állapota, a háziúr, az építész, a pallér, az odasietett rendőrtiszt és rendőrorvos neve. Már egy csomó munkást kihallgatott, a pallért keresztkérdésekbe fogta, s az elősiető kétségbeesett családtagokat vigasztalta, a vigasz szavai közben is ügyes kérdésekkel kivevén belőlük a tudósításhoz szükséges részleteket. Kezdődik az eltemetettek kiásása. Ő akkor már a szerkesztőségbe siet, s megírja a nagy balesetet. Nem szól senkihez, csak dönti a kutyanyelveket, vagyis szaporítja a teleirt hosszú szelet papirosokat. Ezeket a szerkesztő átolvassa, s az inas-

alatt 10,000 darab Budapesti Hirlap. Addig működik a másik gépezet, melynek neve: ujságrás. Szedjük szét egy kicsit ennek a kerekeit. Vegyük például a Budapesti Hirlapnál divatozó rendszert.

Délután 5-kor berohan a szerkesztőségbe „lapunk egy barátja”. „Lapunk egy barátja” többnyire olyan fiatal uri ember, ki a szerkesztőség egyik másik tagjával baráti viszonyban áll, bejár a redakcióba diskurálni, ha tud friss hírt, elmondja, vállalkozik unalmas szini- és műkedvelői előadások megnézésére, zászló-szentelési szögbeverésekre, táncmultságokról szóló tudósítások megírására s bankettek végig evésére. Ezekkel nagy szolgálatot tesz a munkatársaknak, s jutalmul kinevezetik „lapunk barátja”-nak. „Lapunk barátja”-nak főerénye, hogy közülük valaki mindig jelen van ott, a hol valami történik.

Tehát mint említők, berohan, s jelenti, hogy a sugárton egy ház összedőlt, s az összes lakókat eltemette. A négy nagy teremben dolgozó munkatársak, számszerint tizen, összefutnak, s találgatják a halottak számát. A szerkesztő parancsot bocsát ki, s három munkatárs fiakkereben elrobog a szerencsétlenség színelyére, lapunk barátjának kalauzolója, s a helyi reporter vezetése mellett, aki minden szájkát ismer a fővárosban (s a más szemében.) Odaérve, azonnal látják, hogy „csak” egy plafond szakadt be, az igaz, hogy maga alá temetett 3 embert, de, amelyen peches idő jár most a zsurnalisz-

széknénevezés minden drágasága mellett, drága bort termő vidékeken még kifizetheti magát.

Másként áll a dolog az amerikai alanyokra való oltással.

Kezdetben igen sok amerikai szőlőfajról azt hirdették, hogy gyökerei ellentállnak a phylloxerának. De a szám napról-napra csökkent. Ma alig maradt 2-3, melyről még azt hiszik, hogy ellentállási képességgel bír. Hátha az acclimatisatio folytán ezek is elvesztik ellentálló képességüket, s egyszer azon szomorú tapasztalatra jutunk, hogy az amerikai alanyokra nagy munkával oltott szőlőnk pusztulni kezd!

Tudtommal Franciaország sem szűrt még amerikai alanyokra oltott szőlők fűrtéből bort. Ott a vessző-kereskedés végett tartják és szaporítják és csemegefajokat oltanak beléjük.

Ily körülmények közt részről senkinek sem merném ajánlani egész szőlőjének amerikai alanyokra való oltonczokkali beültetését mindaddig, míg a kormány kísérleti telepein az ország minden részeiben évek során át szerzendő tapasztalatok az amerikai fajok ellentállási képességeit minden kétségen kívül beigazolni nem fogják.

Addig is azonban a kormány kötelességének tartom, hogy az eddigi e tárgyú tapasztalatokat minden himezés nélkül a tényállásoknak megfelelőleg közölje, s ez által sok károsodásnak elejét vegye.

A merre az ember jár, mindenütt halja, hogy sem a Solonis, sem a riparia sauvage (reményeink e két horgonya) nem állanak ellen.

És a kormány hallgat.

Nyilatkozzék hát, s nyugtassa meg az ügyis izgatott kedélyeket aziránt:

1. Van-e feltétlenül ellenálló amerikai faj?

2. Vagy pedig csak a talaj s egyéb viszonyoktól függ az egyes fajok ellenállási képessége?

Addig pedig, míg ezen kérdéseken túl nem leszünk, legyünk óvatosak az amerikai alanyokra való oltással szemben, s ne bizzunk benne föltétlenül.

A mint a dolgok ma állanak, biztosnak csak a széknénevezés sikere mondható. S. a. Ujhely, 1885. szept. 25.

Chyzer Kornél.

† HORNYAY KÁLMÁN.

Hornyay Kálmán köz- és váltó-ügyvéd f. hó 20-án férjkorának delén, hosszas szenvedés után elhunyt.

A megboldogult egyike volt azon fenkölt lelkű keveseknek, kik kora ifjuságuktól a humanizmus s az újabb kor uralkodó eszméinek szolgálatába állva, lankadatlan buzgalommal apostol-

nak adja, ez zárt táskába pakolja, s átviszi a nyomdába, hol a főszerző (münnyelven metronpázs „metteur en page”) darabokra vagdalja, s kiosztja 16 szedője közt. A szedők mindegyike odaviszi betűszekrénye mellé, s elkezd a betűk után kapkodni. Fertály óra alatt a tudósítás ki van szedve, a főszerző a szedést összeállítja, bekeni festékekkel, papirost fektet rá, egy hengert végig gurít rajta, s készen van a kefelevonat. Ezt a kéziratot együtt átviszi a korrekterokhoz, kik este héttől éjfélig után kettőig egyebet sem tesznek, mint irtják a sajtóhibát, a rossz szedést javítják. Ha egy-egy cikkel készen vannak, azt visszaküldik a szedőkhöz, ott egy szedő hegyes árral neki áll, a javítás szerint kipiszkalja a hibákat, s jó betűket rak helyébe. Most újra tiszta papirosra huzzák a szedést s újra átviszik a korrekterokhoz, most tessék átolvasni! S ezek a javíthatatlan emberek újra hibákat találnak benne. A korrekterok az ugnevezett „kényszer-olvasók”; nekik muszáj a lapot végig olvasni, akár tetszik akár nem. A „Budapesti Hírlap”-nál történt egyszer, hogy egy korrekternek a politikai nézetei nem egyeztek meg a lap nézeteivel, s mindig az lett a vége, hogy ő a saját nézeteit bele korrigálta a cikkekbe. A szerkesztő természetesen megmagyarázta neki, hogy őt korrekternek s nem cikkírónak szerződtették, — s elküldte őt.

Mikor a kiszedett betűtömeg szépen oldalakká van rakva, mint amekkorák a „Budapesti

kodnak: hogy azon társadalomban, amelyben élnek, ama nagy eszmékből, legalább annyit, amennyit e társadalom szervezete elbirhat, — megtestesítsenek.

Hogy a szelid lelketű, a minden szép, jó és nemesért hevülni tudó férfiban mit veszettek szülei, mit testvérei? arról csak az szerzhet némi fogalmat, aki a közöttök levő viszonyt közelebbről figyelte meg s a leggyöngédebb, mondhatni: egymáson csüggő szeretetnek nyilvánulásaírói tudomással birt, ellenben a közügy, a társadalom veszteségét mindnyájan meg tudjuk mérni s egyformán érezzük azt, mint a kik őt az emberiség javára folytatott küzdelmében annyiszor támogattuk.

Az életpálya által, melyet önként választott magának, csupán társadalmi állást kívánt elfoglalni, miután hivatása más régiók felé vonta őt s más cselekvési tért jelölt ki számára, melyen sikerrel működhetni, annak két főfeltételével: a szónoki és zsurnalisztikai képességgel egyaránt dicsekedhetett. Ez okból pályázott egy ízben a képviselőségre is s lett 1880-ban lapunknak szerkesztőtársává, de mindakettőt csak eszköznek tekinté arra: hogy általuk, a benne forrongott szociális és politikai eszmék magvait apránként szét-hinthesse.

Voltak, akik nem tudták vagy nem akarták őt megérteni s merev theoretikusnak tartották, mint a ki eszméinek keresztülhajtásánál a létező viszonyokat nem vette számba s egyedül a lelkesedésben vélte feltalálni a lendítő kereket, mely a „holt pontra” a jutó mozgó erőnek szabályszerű működést biztosíthat.

Az ilyenek nem helyesen ítélték meg őt; mert nagyon is számba vette a körülményeket s éppen az volt gyengesége: hogy az elébe tolt akadályokban maga ellen mindig czélzatos támadást látva, hamar elkedvetlenedett.

Bizalmas barátai előtt ajka nem egyszer fakadt emiatt elegikus panaszra s tulérékenységénél fogva inkább letette a fegyvert és félrevonult, semhogy az akadályokból éppen erőt merített volna a küzdelem továbbfolytatására.

Helybeli közintézményeink közül az önkéntes tűzoltó-egylet s a dalárda tisztán az ő kezdeményezésének köszöni lételetét, melyekért egyesek és testületekkel sok kemény harcot kellett folytatnia. — Emberbaráti nemes érzelmének legutóbbi időben a szegényügy volt ideálja. A társadalomnak ez égető nyilt sebét begyógyítani: sikerrel kecsegtető kísérleteket tett a nőegyletnek reorganizálására, megmozgatásával mindazon szunyadó társadalmi tényezőknél, melyeket — kulföldön szerzett tanulmányai alapján — az eredményre nézve szükségesnek vélt.

Hogy azonban fenkölt lelke szárnyalásait nem mindig és nem mindenben követhet; ha nemes idealizmusa egyszer-mászor fényes buborékként pattant szét: oka a helyzet és viszonyok kényszerűségén kívül, leginkább gyenge testi szervezetében volt keresendő, mely hasonló akciók izgalmaival nem viselhetvén el, hamar kifáradt s lelankadt karjával együtt gyakran a fennen szárnyaló eszme is porba hullt.

Megrendült egészségének helyrehozása céljából orvosai minden izgalommal járó tevékenységtől eltiltották s Olaszhon szelid égalja alá küldék, hol egymásután két telet töltött s midőn tavál az őt epedve váró szülei karok közé visszatért, egészséget és vele jó kedélyt hozott haza, úgy, hogy a következő telet már az édes otthon levegőjében élte át s félbehagyott munkájának folytatásáról gondolkozott, sőt azt — mint feljebb említők — a szegényügy rendezésével megis kezdte. Nehogy azonban szervezete az egyoldalú

Hírlap oldalai, akkor elviszik azokat az u. n. stereotípiába, mely ismét egy külön berendezett helyiség, külön személyzettel. Itt az oldalakra kemény papirost raknak, s beleverik, úgy, hogy a betűtömeg bele nyomódik, s a papirlapok adják a negatív formát. Ezt most egy ládaformába teszik, s olvasztott ólmot öntenek rá. Ujra kijön a pozitív forma, mihelyt az ólom megkeményedik. S most a lap átváltozik akkora ólomdarabokká, mint a mekkora a „Budapesti Hírlap” egy oldala. Ezeket az ólomlapokat átadják a rotációs gép személyzetének, az a hengerekre ráfekteti s a masina pokoli forgással megindul.

Halt! Még nem! A helyitüdosító azt írta, hogy a 3 eltemetett közül kettő meghalt a kór-kázban. Éjfélig után egykor kikocsiz a Rókusba, s arról értesül, hogy mindahárom életben van. Örülten vágat be a szerkesztőségbe, megírja az igazítást; s most a lapnak azt az ólom-oldalát, melyen a szerencsétlenségről szóló tudósítás van, bedobják az olvasztókemenczébe, újra szednek, korrigálnak, öntenek, s az egész oldal újra készül. Folyik a munka egész éjjel: ujságírók, szedők, vállvetve dolgoznak. Végre a gép elvégezte munkáját. Akkor 20 lány egy nagy teremben hozzálat a lapok összerakásához, czimszalagozásához, erős legények ezerével kocsiakra rakják, s a postára viszik. Maj megjelennek a kihordók, kiki megkapja a maga lapját, s viszi szét a főváros

szellemi megerőltetés folytán ismét válságnak tetssek ki, a szabadban való gyakoribb mozgás czéljából az okszerű szőlőmivelést tüzte ki tevékenységének egyik feladatává. E szép kedvtelése között erős meghülés érte, mely torok- és tüdőlobban nyilvánult s hosszasabban ágyba szegte. Betegségéből fellábadván, édesanyjával legott a kies Tátra egyik klimatikus gyógyhelyére vonult, hol újabb meghülés következtében egészsége annyira megtört, hogy súlyos betegen érkezett haza, hol a legodaadóbb ápolás és orvosi segély daczára, szüleinek, testvéreinek s barátinak mély fájdalomra s veszteségére a közügynek csöndesen elhunyt.

Temetésén, mely kedden délután 4 óra-
kor ment végbe, ott volt az összes értelmiség, a város színe-java; sőt sokan a vidékről is eljöttek megadni neki a végtisztességet. A gyászszertartást főt. Prámer Alajos apát-plébános két káplánjával végezte, ezt megelőzőleg s utána a helybeli dalárda, melynek sorsán a megboldogult mindvégig oly figyelemmel csüggött, két gyásznémet adott elő, oly szivrehatólag s valódi mély érzés és melegséggel, mintha ez által akarta volna kifejezni a fájdalmat, amit egykori alapítójának veszte fölött érez.

A gyönyörű koszorúkkal elhalmozott korporsót azután a négyes fogatu gyász kocsi-
ra tették, mig a nagyszámmal küldött koszorúk egy más kocsi-
ra helyeztettek.

Koszorúkat küldtek a szülők, testvérek és rokonokon kívül: Ambrózy Nándor és neje, Hunyor Sándor és családja, Mattyasovszky és családja, a Gallik család, Schön Vilmos és családja, Boruth Elemér és neje, Farkas Andor keresztfia, a s. a. ujhelyi ügyvédi kar, az önk. tűzoltó-egylet, a megyei tisztikar és a s. a. ujhelyi dalárda, stb.

A sirkertben Pataky Miklós városi jegyző tartott az önkéntes tűzoltó-egylet részéről, meleg hangon hosszabb bucsubeszédet, melyben egyuttal a megboldogultnak társadalmi és polgári ére-
nyeiről is terjedelmesen megemlékezett.

A család részéről kiadott gyászjelentés így hangzik: „Legnagyobb fájdalomtól megtörve az összes rokonságnak és részvételjes barátoknak jelentjük, a forrón szeretett gyermek és testvér H o r n y a y K á l m á n, köz- és váltó ügyvéd, Zemplén-megye bizottsági tagjának, folyó évi szeptember hó 20-án, reggeli 6 órakor, életének 35-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyász-
szos kimúltát. A boldogult hült tetemei kedden, f. hó 22-én délutáni 3 órakor fognak a s. a. ujhelyi róm. kath. sirkertben örök nyugalomra tétetni; az engesztelő sz. mise pedig 23-án reggeli 8 órakor az egek urának bemutatni. S. a. Ujhely, 1885. szeptember hó 20. Hornyay Ferencz és neje szül. Zsarnóczy Amália mint szülek. Dr. Hornyay Béla, Dr. Hornyay Ödön mint testvérek. Béke poraira!”

Különfélek.

Az új évnegyed küszöbén állván, a lejárt előfizetések megújítására feihívjuk a t. olvasóközönséget.

A lap előfizetési díjjával még mindig hátralékban lévő községek szintén felkérhetnek, hogy tartozásaikat legközelebbi héten a „Zemplén” kiadóhivatalához annyival inkább küldjék be, mert az utolsó évnegyedbe lépven, a sok költséggel járó kiadás ügyei kell, hogy az év vége felé tisztába hozassanak.

(Kiállítási hírek.) A s. a. ujhelyi törvényszéki fogház rabiparának nagy haladásáról tanuskodik azon körülmény, hogy az országos kiállítási

nagy területén. A reggeli kávé mellett aztán olvashatja mindenki nyugodtan a plafonbeszakadás történetét.

Ime ez a nagy gépezet, mely naponként mozgásban van, s ez az út, melyet a lapban megjelent minden dolog megtesz. A „Budapesti Hírlap” mintegy 70 embernek nyújt állandóan kenyeret, s több százra rug azok száma, akiknek belőle nyereségük van (pl. az elárusítóknak, hirdetés-közvetítő ügynököknek stb.)

A tulajdonosok: Csukás József és Rákosi Jenő, olyan emberek, kiknek pri-
vát vagyonuk volt, mielőtt a lapot megindították volna, s e vagyon által biztosított teljes függetlenség mindenkivel szemben hatalmas erőt kölcsönözött e vállalatnak, hatalmasabbat minden kormány, pénzintézet, részvénytársulat támogatásánál. Teleki Sándor gróf (a ki csupán a „Budapesti Hírlap”-nak ír) mondotta egyszer a szerkesztőnek: „Tudod mi az én ideálom? Hogy Magyarország olyan független legyen, mint a „Budapesti Hírlap.”

A „Budapesti Hírlap”-nál uralkodó kolle-
gialis szellem példabeszéddé lett a fővárosi zsurnalisztikában s közirigylés tárgya. A munkatársak testvérekként szeretik és támogatják egymást s a szerkesztők és kiadók minden friss, fiatal erőt fölkarolnak s gárdát nevelnek a „Budapesti Hírlap” köré, mely így mindig megmarad ifjúnak, frissnek, élénknek és mozgékonyak. B....

tásra általa küldött több rendbeli tárgyak között borsajtója aranyéremet és I. oszt. díszoklevelet nyert, s e sajtó annyira megnyerte a bortermelők tetszését, hogy idáig már 16 darab rendelkezett meg és szállítottat el távol vidékekre, így például: Kolozsvár, Duna-Székes (Baranyamegye), Szabadka, Nagy-Kőrös és más helyekre. Egy ilyen borsajtó az igazságügy-miniszterium rendelete folytán Olaszországba a római kiállításra is fog küldetni. E ezélszerű borsajtó egyedül csak a törvényszéki fogház rabpar-üzletében kapható; hol ezenkívül készletben vannak hitelesített, 6 abroncsos gönczi hordók s mindenféle kosarak. Városunk közönségét bizonynyal érdekelni fogja azon hír is, hogy az országos kiállításon — az ujhelyi bortermelők közül boraikért kik lettek kitüntetve. A kitűnő tokaj-hegylajai boraikért díszoklevelet nyert gróf Andrassy Gyula, Hammersberg Jenő, Dr. Szabó Gyula és báró Vay Sándoron kívül, kiállítási nagy érmet nyertek: Ambrózy Nándor 875. és 880. évi számorodni, Bárczy József, Dr. Erényi Jakab, Képes Gyula, Róth Bernáth asszu, Görgey Gyula, Lefkovich Ignác, Horváth Endre asszu és számorodni, Polacsek Ign. fehér számorodni és Grosz Adolt fehér asztali boraikért.

(Színész.) Dancz Lajos színtársulata előadásait városunkban csütörtökön a „Koldusdiák” kitűnő zenéjű operette-el kezdette meg. Időelőtti-nek tartanók még most az eddigi pár előadás után a társulatról úgy, mint organikus egészről — rámutatva előnyei és hiányaira — részletesen szólni; annyit azonban nem hagyhatunk említés nélkül már ezuttal sem, hogy a társulatban na gyon is számbavehető tehetségek vannak s mind a drámai, mind az operette személyzettől számíthat közönségünk valódi műélvezetre. Kitűnő prim tenor, ugyanilyen baritonista ügyes koloratur énekesnő már magokban sokat ígérnek az operettek sikeréhez; kár hogy a kar nincs, különösen a férfiak megfelelő arányban. Csütörtökön Dóczy jeles vigjátéka az „Utolsó szerelem” jött színre, melyben a társulat drámai személyzete mutatta be magát s nincs okuk magukat szégyenlenni, azért hogy a közönség részéről oly szembeszökő közöny nyel találkoztak, a minőt színházunkban még nem tapasztaltunk. Egészben véve kerekded, összevágó előadást produkáltak, melynek keretéből, mint a darabnak különben is főalakja: Kazaliczki (Apor) magaslott ki. Egyébiránt több jó taggal találkoztunk ez előadáson. Dálnokit, e tehetséges jó színészt már régóta ismerjük; P. Roth Mari, Homokainé, a kedves Kecskeméti J., Erdélyi Margit sat. mint a társulat jobb erői mutatták be magukat, kiknek játékáról lesz még alkalmunk bővebben szólni.

(Közöny.) Az a lelkes kis ujhelyi közönség, melyet a színi muzsának hozott áldozataiért mesze földön emlegettek — úgy látszik — ma már annyira megrikult, hogy miatta akár magtárrá avagy kaszárnyává fordíthatják ama templomot, melynek nagy hűhóval történt felavatásakor oly igaz hűvel mutatta magát. Hogy valami baj van Dániában, azt már Krecsányi ittlétekor sejtettük, azonban oly átmeneti bajnak hitük csupán, mint akár a hurutot, mely lefolyásában kellemetlen de következményében nem veszélyes. Csalódtunk. Most pár hétre eljött Dancz egészen jól szervezett társulatával s ime mit kell tapasztalunk? Azt, hogy a régi baj meg van, sőt benne most már egy oly idült kórral allunk szemben, melyet a hírlapi apostrophálás házi szerével elenyésztetni többi alig lehet. — Ez már nem délutáni sietája az egészséges fizikumnak, mely életkedvre hangol, hanem lethargikus álm, mely az ébrenlétebe is befonódik s érzéketlenné, közönyössé tesz minden iránt. Ez nem jól van így, sőt igen is rosszul van s félünk, ha a közönség jobb része — tagadhatlanul rossz anyagi viszonyaink daczára — erőt nem vesz magán, fertelmes hírünk támad, melynek pedig az a természete van: hogy koldusként házról-házra jár s lelki szegénységünket manifestálva az egész itteni társadalmat közszajnátkozás tárgyává teszi. Mutassuk meg tehát: hogy áldozatkészségünk oly csillag, melyet éppen az anyagi küzdelmek sötét éjszakája tesz ragyogóvá.

(Mayer Imre) helybeli polgártársunkat és nejét sulyos csapás érte, elvesztvén egyetlen kis leányukat: Gizelát, ki alig egy heti sulyos betegség után serdülő korának hajnalán elhunyt. A megszorodott szülőknek két gyermekük volt. Az elsőt alig pár éve temették el s most még megmaradt egyetlen reményüktől is megfosztotta őket a kegyetlen sors. Fájdalmukat a a közrészvét enyhítheti, de begyógyítani azt egyedül az idő, e legjobb orvos leend hivatva, Béke és áldás a korán elköltözött kis angyal hamvai felett!

(Halálozás.) Gosztony József, volt 1848/49-iki honvédszázados, rokona: főt. Prámer Alajos, látogatására érkezvén városunkba, itt hirtelen rosszul lett s alig pár napi betegeskedés után elhunyt. Temetésére a régi bajtársak testületileg jelentek meg s a sirnál Bajusz József hazafias hangon tartott szép beszédben bucsuzott el tőle, mint a névtelen hősök egyik kidölt bajnokától. Áldás és béke lengjen porai felett!

(Farkas Jenő) csendőrmestert kinek végzetes halálát mult számunkban jeleztük, ma egy hete kísérték Miskolczon örök nyugalomra. A kórházból indult ki az óriási néptömeg által kísért gyászmenet, melynek élén az 5. számú gyalogezred zenekara játszotta a gyászindulókat. A koporsót követte a 48-ik honvédszázalaj egész tisztikara; a csendőrség tisztjei és az 5. gyalogezred számos tisztje, így adva meg a korán elköltözött ifjunak a végtisztességet.

(Elzúllott élet.) Krasznapolszky Gusztáv egykor keresett szép tehetségű ügyvéd, az utóbbi időben azonban egy szerencsétlen szenvedély sajnálatos martaléka, az utcán összerogyott s pár perc múlva meghalt.

(Jutalomjáték.) Delin Henrik, a városunkban működő színtársulat derék karnagjának jutalomjátéka a jövő kedden lesz. A „Gaskognei nemes” cz. szép zenéjű operette kerül színre. A jutalmazandó neve nem ismeretlen közönségünk előtt: Delin Henrik a Krecsányi társulatával volt városunkban ezeltűt pár évvel, s országzerte a tehetséges, ügyes karvezetők hírében áll. Ajánljuk közönségünk szíves pártfogásába!

(Összevagdalt csendőr.) Felvidékünk egyik községében, Dubrokan közelébb véres kimenetelű bucsu volt. Ugyanis a helység bírájának izgatására az őrjáratra kirendelt csendőrt és honvédet a szentelt pálinkától megbolondult parasztok megtámadták s fejszékkel, baltákkal annyira összevagdalták, hogy élet és halál közt vannak. A deleliquenseket, számszerint: 18 darab tótot e hó 23-án hajszolták be a csendőrök a törvényszéki fogházba. Ez eset is igazolja, hogy mily üdvös (?) a népek a b u c s u. Imádkozni megy s leissza magát s embert öl. Hány bucsu kell aztán ahhoz, hogy az ilyen bünt le tudja imádkozni?...

(A magyar észak-keleti vasut) vezér igazgatóságától a következő értesítvényt vettük: „Kiállítási menettérít jegek ezután a magyar északkeleti vasut vonalain egyes utazók részére hetenkint háromszor és pedig a szerencs-m.-sziget. sátoralja-ujhely-kassai, csap-ungvári, fényeslitke-csapi, bátyu munkácsi vonalokon hétfőn, szerdán és szombaton, a királyháza-debreczeni és kisvárd-nyiregyházi vonalokon pedig kedden, csütörtökön és pénteken fognak kiszolgáltatni. Száz személyből álló csoportnak, mint eddig, úgy jövőben is a hét bármely napján adtnak ki kiállítási menettérítjegek. Ezuttal pedig azon kedvezmény léptetik életbe, hogy 200 tagból álló csoport különvonattal fog a kiindulási állomástól Budapestig szállítani, III-ad osztályu viteldij 60 %-nak elengedése mellett s a kiállítási szelvények váltásának kötelezettsége nélkül. A visszautazás pedig a jegy érvényességének tartama alatt a rendes személy-vonatokkal tetszés szerint fog megtörténhetni. Budapest, 1885. szeptember 12 én. A vezérigazgatóság.

(A „Budapesti Hírlap”-ot), mint rendkívülien elterjedt fővárosi napilapot, ajánljuk a t. cz. olvasó közönség figyelmébe. Előfizetési ára: negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Előfizetheti legczélszerűbben posta utalvánnyal e czim: Budapesti Hírlap, kalap-utca 16-ik sz. Budapestben.

(Az „Üstökös”-t.) a legrégibb és legkedveltebb magyar élclapot az új évnegyed közeledtével ajánljuk olvasóinknak. Kiállítás, elmés, mulattató szöveg és karrikaturák dolgában az „Üstökös” a legelőnyösebben versenyez társaival. Különösen az teszi ajánlatossá e kedves élclapot, hogy hasábjainak és illusztrációinak jó részét a társadalmi dolgoknak szenteli s így az egyetlen, a mely hivatva van a magyarság olvasó asztalán a „Fliegende Blätter”-t is pótolni. Czimplapján s z i n e z e t t a r c z k é p e k e t közöl. — Előfizetési ára negyedévre 2 frt, félévre 4 frt, egész évre 8 frt. Az előfizetések így czimezendők: „Üstökös — Budapest.”

„A magyar demokracia lapja” ez idő szerint a szó legigazibb értelmében a „Pesti Hírlap”, mely kormánytól és pártoktól egyaránt függetlenül, erélyvel és igazsággal szolgálja a nemzeti politika, a szabadelvű haladás és a magyar demokracia érdekeit. S amellet jólértesültség, élénkiség, a tartalom gazdagsága és választékossága tekintetében egy más lap sem mulja fölül. Mindehez járul már a közel hetekben az a nagy előny, hogy a lap — új tökéletesbitett nyomdagép beszerzése folytán — mindennap két egész iven (16 oldal) fog megjelenni, s már fölolvágya jut az olvasó kezei közé. Fölülmulva ezzel valamennyi bécsi lapot is. A legjelesebb publicistikai erők, a legkitűnőbb tárczairók foglalnak helyet a „Pesti Hírlap” munkatársainak díszes sorozatában, kik közül legyen elég fölemlíteni Pulszky Ferenczet, Törs Kálmán, Beksiacs Gusztávot, Pesty Frigyeszt, Borostyányi Nádort, dr. Kenedi Gézát, (a felölös szerkesztőt.) Mikszáth Kálmánt, Bartók Lajost, Ágai Adolft, Toth Bélát, stb. Specialitásait képezik a Pesti Hírlapnak: a „Tisztelt Házból” czimű országgyűlési karczolatok (Mikszáth Kálmán tollából), zenemelléklet minden héten egy vagy két szerzeménnyel, mulattató apróbb közlemények, (karczolatok párisi apróságok, vegyesek, adomák), szerkesztői üzenetek oly számmal, mint egy más lapban sem s e gazdag tartalmu lap ára mégis csak 3 frt 50 kr. negyedévre, 1 frt 20 kr. egy hóra. Előfizetés minden napon kezdhető s az előfizetési díjak a Pesti Hírlap kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők, honnét levelező lapon kifejezett óhajra mutatvány-számokat is küldenek egy hétig ingyen.

Magas jutalék mellett, rövid próbaidő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges hazieszköz elárusítása czéljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

Köszönő nyilatkozat.

Miután annyi oldalról s oly nagy számmal kaptuk forrón szeretett gyermekünk elhunyt alkalmából a részvét különböző nyilatkozatait, hogy nem áll erőkben jelenleg azokat egyenkint megköszönni; e helyen mondunk úgy egyletek s társulatok, mint egyeseknek, kik mély bánatunk szíves részvétük által hacsak némileg is enyhíteni törekednek — legmélyebb köszönetet. S.-a.-Ujhely, 1885. szept. 23.

Hornyai Ferencz
s neje,
Zsarnóczy Amália.

HIVATALOS RÉSZ.

11678. szám. Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes szolgabíró ur!

A nmgm m. kir. földmívelési minisztérium kegyes intézvényét, a melyszerint a lótenyésztési jutalomdíjosztás a folyó évi október 21-én T.-Terebesen fog megtartatni, a hirdetések megfelelő számával együtt oly felhívással adom ki, hogy a hirdetések helységenként 1—1 példányt nyilvánosan kifüggesztvén, a lótenyésztési jutalomdíjosztás czélját, jelentőségét és napját, a községekben divatozó egyéb módon is (dobszó által) köztudomásra hozni ne terheltecsék. S.-a.-Ujhely, 1885. szepti 24.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat: 48578. sz. Zemplénmegye közönségének S.-a.-Ujhely. A megye lótenyésztésének emelésére engedélyezett jutalomdíjosztás napjúl a lótenyész bizottság elnöke f. évi október 21-ét, helyéül pedig Töke-Terebeset tűzvé ki, az erre vonatkozó hirdetmenyt 450 példányban azon felhívással küldöm a közönségnek, miszerint ezek kifüggesztése által, valamint a szokásos szóbeli hirdetés útján is, a megye lótenyész közönségét a díjosztásról értesítse, a díjosztályt megelőzőleg arra ismételve figyelmeztesse, a díjosztás napján működő szakbizottságba pedig magát egy tisztviselője és állatorvos által képviseltesse. Budapest, 1885. szept. 5. A miniszter megbízásából Kozma s. k.

H i r d e t m é n y.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a zemplénmegyei lótenyésztés emelésére engedélyezett lótenyésztési jutalomdíjosztás f. évi október hó 21 én Töke-Terebesen fog megtartatni, — mely alkalommal következő államdíjak lesznek kifizelve:

I. Sikertűt szopócsikóval bemutatott anyakanczák számára, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s jó tenyészkanccák kellekeivel bírnak. Első díj 12 drb, második díj 10 drb, harmadik díj 8 drb, negyedik díj 6 drb, ötödik díj 4 darab magyar arany.

II. Hároméves kanczacsikók számára, melyek kitűnő tenyészképességet ígérnek. Első díj 12 drb, második díj 10 drb, harmadik díj 8 drb, negyedik díj 6 db, ötödik díj 4 db magyar arany.

Minden tekintetben kitűnő mén- és kanczacsikókat a kitűzött díjakból pályázaton kívül is jutalmazhat a díjosztó bizottság.

Ezen államdíjakra pályázhat minden zemplénmegyei tenyész, ha a községelőljárói bizonyítvánnyal igazolhatja azt: hogy a szopócsikóval bemutatott anyakancza már a csikó születése előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított hároméves kanczacsikó egy, az ellés idejekor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett.

A pályázatból csak az angol telivér lovak vannak kizárva, — minden egyéb faj — akár nagyobb, akár kisebb tenyész, által nevelt ló, az aranydíjakra kivétel nélkül pályázhat; ha azonban valamely ménestulajdonos vagy bármely más díjnyertes pályázó a nyert aranydíjat a közügy érdekében a helyszínen ujjal pályázat alá kívánná bocsátani, úgy kitüntetésül a díjak szerint fokozatosan osztályozott arany-, ezüst- vagy bronz-díszoklevelet fog nyerni.

A bemutatott lovak megbíralása, valamint az odaitelt díjak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszínen fog eszközöltetni.

Hogy a díjosztó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ottlétét, köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén Tökei Terebesen, a hatóságánál jelentkezni, hol továbbutastatás nyerend.

Kelt Budapestben, 1885. évi szept. hóban.
Földmívelés-, ipar- és kereskedelem-
ügyi m. kir. miniszter.

12115. sz. Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes szolgabíró ur!

A folyó évi október hó 21-én T.-Terebesen tartandó r e m o n d a l ó v á s á r tárgyában kelt nmgm m. kir. földmívelési miniszteri kegyes intézmény másolatát a megfelelő számú hirdetésekkel együtt oly felhívással adom ki t. szolgabíró urnak, hogy a hirdetményeket községenként

alkalmas helyre kifüggesztvén, a lóvásár nagy jelentőségéről, előnyeiről és napjáról a lóvásár gazdákat a községben divatozó egyéb hirdetés útján is értesíteni ne terheltessek.
S.-a.-Ujhely, 1885. szept. hó 24.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat. 47387. sz. Földmívelés-, ipar- s kereskedelmi m. kir. minisztérium. Zemplén-megye közönségének S.-a.-Ujhelyt. A t.-terebesi lóvásár megtartása tárgyában kelt. rendeletemet másolatban tudomás végett azon felkéréssel közlöm, hogy a vásár alkalmával a rendfeletti ellenőrzés céljából egy megyei közeget kirendelni sziveskedjék. Ugyanezen alkalommal mellékletben küldöm a falragaszokat a szükséges mennyiségben azon célból, hogy azok a megye minden községében kihirdetessenek. Budapest, 1885. szept. 16. A miniszter megbízásából Kozma s. k.

Lóvásárlás

a csász. és kir. közös hadsereg részére.

A csász. és kir. közös hadügyminisztérium hozzájárulásával ezennel közhírré tétetik, miszerint a hadsereg lószükségletének fedezése végett ez évben a következő helyeken és napokon fognak katonai lóvásárok tartatni.

I. Hatvanban október hó 17-én, Miskolczon 18-án, Tornalján 19-én, Kassán 20-án, Töke-Terebesen 21-én, Nyiregyházán 22-én, Debreczenben 23-án.

II. Tatán október hó 17-én, Győrben 18-án, Szombathelyen 20-ikán, Érsekújváron 21-ikén, Szempczon 22-én.

III. Székesfehérváron október hó 17-én, Enyingen 18-án, Ozorán 19-én, Pécsen 21-én.

IV. B.-Csabán október hó 17-én, Orosházán 18-án, H.-M.-Vásárhelyen 19-én, Makón 20-án, Szabadkán október 21-én, Zentán 23-án, Zombolyán 24-én, Nagybecskerekén 25-én.

A fentnevezett helyek mindegyikén a kitűzött napon egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely a bárki által elővezetett lovak

közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai czélokra alkalmasoknak és arra nézve megfelelőeknek fognak találni.

Miután ezen vásárokon a főczél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül egyenesen a lótenyésztőktől vétessenek meg a lovak, ennél fogva figyelmeztetnek a tenyésztőket, hogy teljes bizalommal vezessék elő katonai czélokra alkalmas eladó lovaikat és tuzott árak követelése által a megvétel lehetetlenné ne tegyék.

Alkalmas minden szilárd testalkatu, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos használat által még meg nem rontott s a katonai használatot gátoló hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 centimeter magas ló.

A negyedik évet még be nem töltött, vagy a 7 évet már meghaladt lovak semmi esetre sem vétetnek meg, valamint a 158 centimeteren (vagyis 15 markon) aluli lovak közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatuk és kitünő vérrel bírnak.

A hadsereg loárai, — jobb minőségű lovakért — az utóbbi időben felemeltettek, úgy hogy ezen vásárok alkalmával vevőt talál azon tulajdonos is, ki lovát a régi katonai árért eladni hajlandó, de kész vevőt talál a bizottságban azon gazda is, ki jobb véru és minőségű lováért valódi értékének megfelelő jóval magasabb árt is méltán követelhet.

Felhivatnak ennél fogva a tenyésztők és lótulajdonosok, hogy jó minőségű eladó lovaikat vezessék elő ezen katonai vásárokon, miután minden esetre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen eladás által, mint az esetben, ha lovaikat közvetítők útján juttatják a hadsereghez.

A megvett lovak azonnal a helyszínen átvetetnek és készpénzben kifizetnek.

Ezen vásárok az illető megyei lótenyésztőbizottmányok és megyei hatóságok közreműködése mellett rendeztetnek, s így a kitűzött nap reggelén a helyszínen jelen'evő megyei és köz ségi tisztviselők, valamint a lótenyésztőbizottmány

képviselője minden további felvilágosítást meg fog adni.

Budapest, 1885. szeptember hó 15-én.

Földm. ipar- és ker. m. kir. miniszter.

9392. bk. szám. Zemplénmegye alispánjától.

A megye közönségének a „Zemplén” hiv. lapban köztudomásra hozatik.

S.-a.-Ujhely, 1885. szept. 16.

Matolai Etele,
alispán,

Földm., ipar- és ker. m. kir. miniszter

Valamennyi törvényhatóságnak.

Kérdés intéztetvén hozzám aziránt, vajjon a felső-magyarországi házalók érdekében f. évi márczius hó 13-án 14735. sz. a. kiadott rendeletem a Nyitra megyebeli „vesztenicz” völgy házalóira kiterjed e, megfelelő mihez tartás végett értesitem a hatóságot, hogy ezen utóbb nevezett házalók százados gyakorlat és szokás alapján a felső-magyarországi házalók osztályába tartozván, fentidézett rendeletem ezekre is kiterjed.

Budapest, 1885. július 18-án.

A miniszter helyett **Matlekovics.**

3158. sz. A homonnai járás szolgabirájától.

I. Virava község határában f. évi szeptember hó 17-én egy darab fekete szőrű, homlokán fehér csillaggal, alacsony bélyegtelen kanczaló bitang-ságban találtatván; ezen körülményt van szerencsém hírlapi közzététel végett, hivatalos tiisztelettel tudomásra hozni.

Homonnán 1885. szeptember 24.

Mándy István,
tb. szbiró.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMÉR.
Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN**

H I R D E T M É N Y E K.

LINKESCH SAMU özv.
vasüzlet Eperjesen
ajánlja kitünő minőségű

krakói cserép-kályháit

fehér és díszes
színekben.

Kandallókat
TAKARÉK-
konyhákat,
bárminemű
kivitelben.

FA, KŐSZÉN
és
coaks fűtésre,
TÖLTŐ
és
szabályozható
készülékkel
berendezve.

legolcsóbb árakban.

Képviselőség: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

2099. szám.
Tk. 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Bortnyák János végrehajtást szenvedő elleni 9 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a szatropkói kir. bíróság) területén lévő FelsőOlsva községe és határában fekvő a felső-olsvai 42. sz. tjkvben A. I. 1-33. sorszám alatt foglalt 1/3-ad volt urbéri bel- és kültelekből és A. 1. sorsz. alatt foglalt irtásból Bortnyák Jánost felerészben illető jutalékra az árverést 492 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi október hó 7-ik napján d. e. 9 órakor Felső-Olsva községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 49 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a homonnai kir. járásbíró mint tkönyvi hatóságnál 1885. évi június hó 11-ik napján.

Szilágyi Béla,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

Zemplénmegye árvapénztára tulajdonát képező s.-a.-ujhelyi 1991. és 2053. sz. tjkvben foglalt Albert Pál-féle szőlő f. évi Október 4-én d. u. 3 órakor a **városházánál** nyilvános árverésen el fog adatni.

A birtok állagára és az árverési feltételekre vonatkozólag Bárczy József ur pénztárnoknál előlegesen is tájékozás nyerhető.

Horváth József,
á. ülnök.

**SZOLYVAI
POLENAI
OLENYAI**
savanyúvizek, valamint
LUHI-ERZSÉBET
gyógyforrás vize, — mindannyian kitünő üdítő ita-
lok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatá-
suak, — megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY
munkácsi uradalmi ásványvizek bérőjénél Nyiregy-
házán, s kaphatók országszerte minden nevezetesebb
gyógyszertárakban, fűszerkereskedésekben és vendég-
lőkben is.

„Zacherlin”

Minden kártékony és kellemetlen rovar teljes kiirtására, mint poloska, bolha, sváb, moly, légy, tetű, hangya stb. különösen figyelmeztetjük, hogy

„ZACHERLIN”
nem tévesztendő össze a közönséges rovarporral.

A **„ZACHERLIN”** csakis eredeti üvegben, soha-
sem papírban vagy nyitottan kimérve nem árusítatik. Az ere-
deti üveg, hogy az valódi legyen, névalírás és védjeggyel
kell hogy ellátva legyen. 15, 30 és 50 kros üvegekben kap-
ható: Bécsben Zacherl J., vagy pedig S.-a.-Ujhely

KORMOS és DECSÉNYI
18 kereskedésükben.

Legnagyobb vasbutor és sodronyszőnyeg-gyár

SCHREIBER MÓR
BUDAPESTEN
Gyár Raktár
V. Lipótkörút 8. Andrásy-ut 2.

Árusít mindennemű vasbutort nagyban
és kicsinyben legolcsóbb gyári árakon, u. m.

Ágyakat 4 frt 50 krtól } főfelé
Gyermekágyakat 9 frttól }
Mosdóasztalokat 2 frt 50 krtól }

valamint minden másnemű butorokat és e szekba vagó
cikkek.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.
Ismét eladók kedvezményben részesülnek.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

I—2